

I

(Lovgivningsmæssige retsakter)

DIREKTIVER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2014/60/EU

af 15. maj 2014

om tilbagelevering af kulturgoder, som ulovligt er fjernet fra en medlemsstats område og om ændring af forordning (EU) nr. 1024/2012 (omarbejdning)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådets direktiv 93/7/EØF ⁽²⁾ er blevet ændret væsentligt ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/100/EF ⁽³⁾ og 2001/38/EF ⁽⁴⁾. Da der skal foretages yderligere ændringer, bør direktivet af klarhedshensyn omarbejdes.
- (2) Det indre marked indebærer et område uden indre grænser med fri bevægelighed for varer, personer, tjenesteydelser og kapital i overensstemmelse med traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF). I henhold til traktatens artikel 36 i TEUF er de relevante bestemmelser om fri bevægelighed for varer ikke til hinder for forbud eller restriktioner vedrørende indførsel, udførsel eller transit, som er begrundet i hensynet til beskyttelse af nationale skatte af kunstnerisk, historisk eller arkæologisk værdi.
- (3) Medlemsstaterne bevarer i medfør af og inden for rammerne af artikel 36 i TEUF retten til at definere deres nationale skatte og muligheden for at træffe de nødvendige foranstaltninger til beskyttelse af disse nationale skatte. Unionen spiller dog en værdifuld rolle ved at tilskynde til samarbejde mellem medlemsstaterne med henblik på at beskytte kulturarv af betydning for Europa, som omfatter sådanne nationale skatte.
- (4) Ved direktiv 93/7/EØF blev der indført en tilbageleveringsordning, således at medlemsstaterne kan opnå, at kulturgoder, der er klassificeret som nationale skatte i den i artikel 36 i TEUF anvendte betydning, som henhører under de i bilaget til direktivet anførte fælles kategorier af kulturgoder, og som er blevet fjernet fra deres område i strid med nationale bestemmelser eller Rådets forordning (EF) nr. 116/2009 ⁽⁵⁾, leveres tilbage til deres område. Direktivet omfatter også kulturgoder, der er klassificeret som nationale skatte, og som indgår i offentlige samlinger eller tilhører gejstlige institutioner, men som ikke henhører under disse fælles kategorier.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets holdning 16.4.2014 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 8.5.2014.

⁽²⁾ Rådets direktiv 93/7/EØF af 15. marts 1993 om tilbagelevering af kulturgoder, som ulovligt er fjernet fra en medlemsstats område (EFT L 74 af 27.3.1993, s. 74).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/100/EF af 17. februar 1997 om ændring af bilaget til direktiv 93/7/EØF om tilbagelevering af kulturgoder, som ulovligt er fjernet fra en medlemsstats område (EFT L 60 af 1.3.1997, s. 59).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/38/EF af 5. juni 2001 om ændring af Rådets direktiv 93/7/EØF om tilbagelevering af kulturgoder, som ulovligt er fjernet fra en medlemsstats område (EFT L 187 af 10.7.2001, s. 43).

⁽⁵⁾ Rådets forordning (EF) nr. 116/2009 af 18. december 2008 om udførsel af kulturgoder (EUT L 39 af 10.2.2009, s. 1).

- (5) Ved direktiv 93/7/EØF er der indført et administrativt samarbejde mellem medlemsstaterne hvad angår deres nationale skatte i snæver tilknytning til deres samarbejde med Interpol og andre kompetente organer på området for stjålne kunstværker; dette samarbejde omfatter navnlig registrering af forsvundne, stjålne eller ulovligt fjernede kulturgoder, der er en del af deres nationale skatte og deres offentlige samlinger.
- (6) Proceduren i direktiv 93/7/EØF er et første skridt i retning af et samarbejde mellem medlemsstaterne på dette område inden for rammerne af det indre marked med henblik på en yderligere gensidig anerkendelse af relevante nationale lovgivninger.
- (7) Ved forordning (EF) nr. 116/2009 og ved direktiv 93/7/EØF blev der indført en EU-ordning for beskyttelse af medlemsstaternes kulturgoder.
- (8) Formålet med direktiv 93/7/EØF var at sikre den fysiske tilbagelevering af kulturgoderne til den medlemsstat, fra hvis område de ulovligt var fjernet, uanset hvem der havde ejendomsretten over sådanne goder. Anvendelsen af direktivet har dog vist de begrænsninger, der ligger i ordningerne med hensyn til at opnå tilbagelevering af sådanne kulturgoder. Rapporterne om anvendelsen af direktivet har peget på sjælden anvendelse af direktivet, især på grund af dets begrænsede anvendelsesområde, der fulgte af betingelserne i bilaget til direktivet, den korte frist for igangsættelse af tilbageleveringsprocedurer og omkostningerne forbundet med tilbageleveringsprocedurerne.
- (9) Nærværende direktiv bør udvides til at omfatte alle kulturgoder, som en medlemsstat ifølge national lovgivning eller nationale administrative procedurer har klassificeret eller defineret som en national skat af kunstnerisk, historisk eller arkæologisk værdi, som omhandlet i artikel 36 i TEUF. Dette direktiv bør således dække goder af historisk, palæontologisk, etnografisk eller numismatisk interesse eller af videnskabelig værdi, uanset om de indgår i en offentlig eller anden samling eller er enkeltgenstande, og uanset om de hidrører fra lovlige eller ulovlige udgravninger, forudsat at de er klassificeret eller defineret som nationale skatte. Endvidere behøver kulturgoder, der er klassificeret eller defineret som nationale skatte, ikke længere tilhøre kategorier eller opfylde tærskler for alder og/eller økonomisk værdi for at skulle tilbageleveres i henhold til dette direktiv.
- (10) I artikel 36 i TEUF anerkendes det, at der er forskellige nationale ordninger for beskyttelse af nationale skatte. For at fremme gensidig tillid, samarbejdsvilje og gensidig forståelse mellem medlemsstaterne bør anvendelsesområdet for termen "national skat" fastsættes inden for rammerne af artikel 36 i TEUF. Medlemsstaterne bør også lette tilbageleveringen af kulturgoder til den medlemsstat, fra hvis område disse goder ulovligt er fjernet, uanset datoen for den pågældende medlemsstats tiltrædelse, og de bør sikre, at tilbageleveringen af sådanne goder ikke giver anledning til urimelige omkostninger. Det bør være muligt for medlemsstaterne at tilbagelevere andre kulturgoder end dem, der er klassificeret eller defineret som nationale skatte, forudsat at de overholder de relevante bestemmelser i TEUF, samt kulturgoder, som ulovligt er fjernet inden den 1. januar 1993.
- (11) Det administrative samarbejde mellem medlemsstaterne bør intensiveres for at befordre en mere effektiv og ensartet gennemførelse af dette direktiv. Med henblik herpå bør det fastsættes, at de centrale myndigheder skal samarbejde effektivt med hinanden og udveksle oplysninger om kulturgoder, som ulovligt er fjernet, ved anvendelse af informationssystemet for det indre marked ("IMI"), jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1024/2012 ⁽¹⁾. For at forbedre gennemførelsen af dette direktiv bør der oprettes et modul i IMI-systemet, der er skræddersyet til kulturgoder. Herudover er det ønskeligt, at medlemsstaternes øvrige kompetente myndigheder anvender det samme system, når det er hensigtsmæssigt.
- (12) Af hensyn til beskyttelsen af personoplysninger bør det administrative samarbejde og informationsudvekslingen mellem de kompetente myndigheder finde sted under overholdelse af reglerne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF ⁽²⁾, og, hvis de anvender IMI, i forordning (EU) nr. 1024/2012. De definitioner, der er anvendt i direktiv 95/46/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 ⁽³⁾, bør også finde anvendelse i forbindelse med nærværende direktiv.
- (13) Det er konstateret, at fristen til at undersøge, om et kulturgode, der er fundet i en anden medlemsstat, er et kulturgode i henhold til direktiv 93/7/EØF, er for kort i praksis. Den bør derfor forlænges til seks måneder. En længere frist bør gøre det muligt for medlemsstaterne at træffe de nødvendige foranstaltninger til at bevare kulturgodet og i givet fald undgå, at det unddrages tilbageleveringsproceduren.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1024/2012 af 25. oktober 2012 om administrativt samarbejde via informationssystemet for det indre marked og om ophævelse af Kommissionens beslutning 2008/49/EF («IMI-forordningen») (EUT L 316 af 14.11.2012, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 281 af 23.11.1995, s. 74).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1).

- (14) Fristen for adgang til at anlægge sag om tilbagelevering bør også forlænges til tre år efter den dato, hvor den medlemsstat, fra hvis område kulturgodet ulovligt er fjernet, får kendskab til, hvor kulturgodet befinder sig, og til besidderens eller indehaverens identitet. Forlængelsen af fristen bør lette tilbageleveringen og medvirke til at forhindre ulovlig fjernelse af nationale skatte. Det bør af klarhedshensyn præciseres, at fristen for sagsanlæg begynder at løbe fra den dato, hvor den centrale myndighed i den medlemsstat, fra hvis område kulturgodet er ulovligt fjernet, får kendskab til oplysningen.
- (15) I henhold til direktiv 93/7/EØF forældes adgangen til at anlægge sag om tilbagelevering 30 år efter den dato, hvor kulturgodet ulovligt blev fjernet fra medlemsstatens område. Når det drejer sig om goder, der er en del af offentlige samlinger, og goder, der er opført på gejstlige institutioners inventarlistes i medlemsstater, hvori de er undergivet særlig beskyttelse i henhold til national lovgivning, er adgangen til at anlægge sag om tilbagelevering dog under særlige omstændigheder omfattet af en længere tidsfrist. Grundet det forhold, at medlemsstaterne kan have særlige beskyttelsesordninger i henhold til national lovgivning med andre religiøse institutioner end gejstlige institutioner, bør dette direktiv udvides til også at omfatte disse andre religiøse institutioner.
- (16) I sine konklusioner af 13.-14. december 2011 om forebyggelse og bekæmpelse af ulovlig handel med kulturgoder erkendte Rådet nødvendigheden af at træffe foranstaltninger med henblik på en mere effektiv forebyggelse og bekæmpelse af kriminalitet, der involverer kulturgoder. Det anbefalede Kommissionen at støtte medlemsstaterne i en effektiv beskyttelse af kulturgoder med henblik på at forebygge og bekæmpe ulovlig handel med kulturgoder og fremme supplerende foranstaltninger, hvor det er hensigtsmæssigt. Desuden anbefalede Rådet, at medlemsstaterne overvejer at ratificere UNESCO-konventionen om midlerne til at forbyde og forhindre ulovlig import, eksport og ejendomsoverdragelse af kulturgjenstande, der blev undertegnet i Paris den 17. november 1970, og UNIDROIT-konventionen om stjålne eller ulovligt udførte kulturgjenstande, der blev undertegnet i Rom den 24. juni 1995.
- (17) Det er ønskeligt at sikre sig, at alle aktører på markedet udviser fornøden omhu og agtpågivenhed i forbindelse med transaktioner, der involverer kulturgoder. Konsekvenserne af at erhverve et ulovligt tilvejebragt kulturgode vil kun være reelt afskrækkende, hvis der til betalingen af en erstatning knyttes en forpligtelse for besidderen af godet til at bevise, at der er udvist den fornødne omhu og agtpågivenhed. Med henblik på at virkeliggøre Unionens mål om forebyggelse og bekæmpelse af ulovlig handel med kulturgoder bør dette direktiv derfor fastsætte, at besidderen med henblik på erstatning skal bevise, at han har udvist den fornødne omhu og agtpågivenhed ved erhvervelsen af godet.
- (18) I denne forbindelse vil det endvidere være nyttigt, at enhver, og især dem, der opererer på markedet, har nem adgang til offentlige oplysninger om kulturgoder, der af medlemsstaterne er klassificeret eller defineret som nationale skatte. Medlemsstaterne bør forsøge at lette adgangen til disse offentlige oplysninger.
- (19) For at lette en ensartet fortolkning af begrebet fornøden omhu og agtpågivenhed bør der i dette direktiv fastsættes ikkeudtømmende kriterier, der skal tages i betragtning, når det skal afgøres, om besidderen har udvist den fornødne omhu og agtpågivenhed ved erhvervelsen af kulturgodet.
- (20) Da målet for dette direktiv, nemlig at muliggøre tilbagelevering af kulturgoder, der er klassificeret eller defineret som nationale skatte, og som ulovligt er fjernet fra medlemsstaters område, ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne, men på grund af dets omfang og virkninger bedre kan nås på EU-plan, kan Unionen vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (21) Da det ved forordning (EF) nr. 116/2009 nedsatte udvalgs opgaver ikke længere er relevante, idet bilaget til direktiv 93/7/EØF udgår, bør henvisningerne til udvalget følgelig slettes. For imidlertid at bevare platformen for udveksling af erfaringer og god praksis mellem medlemsstaterne om gennemførelsen af dette direktiv bør Kommissionen nedsætte en ekspertgruppe bestående af eksperter fra medlemsstaternes centrale myndigheder med ansvar for gennemførelsen af direktivet, der bl.a. bør inddrages i processen med at skræddersy et modul i IMI-systemet til kulturgoder.
- (22) Da bilaget til forordning (EU) nr. 1024/2012 indeholder en liste over bestemmelser om administrativt samarbejde i EU-retsakter, der gennemføres ved hjælp af IMI, bør nævnte bilag ændres med henblik på at tilføje dette direktiv.
- (23) Forpligtelsen til at gennemføre nærværende direktiv i national ret bør kun omfatte de bestemmelser, der udgør indholdsmæssige ændringer i forhold til de tidligere direktiver. Forpligtelsen til at gennemføre de bestemmelser, der er uændrede, følger af de tidligere direktiver.
- (24) Nærværende direktiv bør ikke berøre medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de i bilag I, del B, angivne frister for direktivernes gennemførelse i national ret —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Dette direktiv finder anvendelse på tilbagelevering af kulturgoder, som en medlemsstat har klassificeret eller defineret som nationale skatte, jf. artikel 2, nr. 1), og som ulovligt er fjernet fra denne medlemsstats område.

Artikel 2

I dette direktiv forstås ved:

- 1) »kulturgode«: et gode, som en medlemsstat, før eller efter at det ulovligt er fjernet fra denne medlemsstats område, ifølge national lovgivning eller nationale administrative procedurer har klassificeret eller defineret som »national skat af kunstnerisk, historisk eller arkæologisk værdi« som omhandlet i artikel 36 i TEUF
- 2) »ulovligt fjernet fra en medlemsstats område«:
 - a) fjernet fra en medlemsstats område i strid med den pågældende medlemsstats lovgivning om beskyttelse af nationale kulturskatte eller i strid med forordning (EF) nr. 116/2009, eller
 - b) ikke tilbageleveret efter udløbet af en periode med midlertidig lovlig fjernelse eller enhver overtrædelse af øvrige betingelser for en sådan midlertidig fjernelse
- 3) »den ansøgende medlemsstat«: den medlemsstat, fra hvis område et kulturgode ulovligt er fjernet
- 4) »den ansøgte medlemsstat«: den medlemsstat, på hvis område et kulturgode, som ulovligt er fjernet fra en anden medlemsstats område, befinder sig
- 5) »tilbagelevering«: et kulturgodes fysiske tilbagelevering til den ansøgende medlemsstats område
- 6) »besidder«: den person, som fysisk har kulturgodet i sin besiddelse for egen regning
- 7) »indehaver«: den person, som fysisk har kulturgodet i sin besiddelse for tredjepart
- 8) »offentlige samlinger«: samlinger, der er defineret som offentlige i henhold til en medlemsstats lovgivning, som ejes af denne medlemsstat, en lokal eller regional myndighed i denne medlemsstat eller en institution beliggende på medlemsstatens område, hvor institutionen ejes af eller i betydeligt omfang finansieres af denne medlemsstat eller en lokal eller regional myndighed.

Artikel 3

Kulturgoder, som ulovligt er fjernet fra en medlemsstats område, tilbageleveres i overensstemmelse med den procedure og på de betingelser, der er fastsat i dette direktiv.

Artikel 4

Hver medlemsstat udpeger en eller flere centrale myndigheder til at udføre de i dette direktiv omhandlede opgaver.

Medlemsstaterne underretter Kommissionen om alle de centrale myndigheder, de udpeger i henhold til denne artikel.

Kommissionen offentliggør en fortegnelse over disse centrale myndigheder samt ændringer i forbindelse hermed i C-udgaven af *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 5

Medlemsstaternes centrale myndigheder samarbejder og fremmer samråd mellem medlemsstaternes kompetente nationale myndigheder. Sidstnævnte udfører navnlig følgende opgaver:

- 1) De eftersøger på den ansøgende medlemsstats anmodning et nærmere bestemt kulturgode, som ulovligt er fjernet fra dens område, og identificerer besidderen og/eller indehaveren. Denne anmodning skal ledsages af alle de relevante oplysninger, der kan lette eftersøgningen, navnlig med hensyn til hvor godet faktisk befinder sig eller formodes at befinde sig.
- 2) De underretter de berørte medlemsstater, hvis der på deres eget område opdages kulturgoder, og det med rimelighed kan antages, at de pågældende goder ulovligt er fjernet fra en anden medlemsstats område.

- 3) De gør det muligt for den ansøgende medlemsstats kompetente myndigheder at påvise, at det pågældende gode er et kulturgode, forudsat at påvisningen finder sted inden seks måneder efter den i nr. 2) nævnte underretning. Hvis påvisningen ikke finder sted inden for den fastsatte frist, finder nr. 4) og 5) ikke længere anvendelse.
- 4) De træffer i samarbejde med den berørte medlemsstat de nødvendige foranstaltninger med henblik på den fysiske bevaring af kulturgodet.
- 5) De afværger ved hjælp af de fornødne midlertidige foranstaltninger ethvert forsøg på at unddrage sig tilbageleveringsproceduren.
- 6) De optræder som mellemlid mellem besidderen og/eller indehaveren og den ansøgende medlemsstat i forbindelse med tilbageleveringen. Med henblik herpå kan de kompetente myndigheder i den ansøgte medlemsstat indledningsvis lette iværksættelsen af en voldgiftsprocedure i henhold til den ansøgte medlemsstats nationale lovgivning, og forudsat at den ansøgende medlemsstat og besidderen eller indehaveren giver deres udtrykkelige tilslutning dertil, jf. dog artikel 6.

Medlemsstaternes centrale myndigheder anvender i deres indbyrdes samarbejde og samråd et modul i informationssystemet for det indre marked (»IMI«), der er indført ved forordning (EU) nr. 1024/2012, og som er skræddersyet til kulturgoder. De kan også anvende IMI til at formidle relevante oplysninger om konkrete tilfælde vedrørende kulturgoder, der er blevet stjålet eller ulovligt fjernet fra deres område. Medlemsstaterne bestemmer, hvorvidt andre kompetente myndigheder skal anvende IMI i forbindelse med dette direktiv.

Artikel 6

Den ansøgende medlemsstat kan sagsøge besidderen, eller, hvis en sådan ikke findes, indehaveren ved den ansøgte medlemsstats kompetente domstol med henblik på tilbagelevering af et kulturgode, som er ulovligt fjernet fra dens område.

Der kan kun anlægges sag, hvis der samtidig forelægges:

- a) et dokument, hvori det gode, der er omfattet af ansøgningen, beskrives, og hvori det godtgøres, at der er tale om et kulturgode
- b) en erklæring fra den ansøgende medlemsstats kompetente myndigheder om, at kulturgodet ulovligt er fjernet fra dens område.

Artikel 7

Den ansøgende medlemsstats kompetente centrale myndighed meddeler straks den ansøgte medlemsstats kompetente centrale myndighed, at der er anlagt sag om tilbagelevering af det pågældende gode.

Den ansøgte medlemsstats kompetente centrale myndighed underretter straks de øvrige medlemsstaters centrale myndigheder herom.

Informationsudvekslingen sker ved hjælp af IMI i overensstemmelse med de gældende retsregler om beskyttelse af personoplysninger og privatlivets fred, idet de kompetente centrale myndigheder dog kan anvende andre kommunikationsmidler foruden IMI.

Artikel 8

- 1) Medlemsstaterne fastsætter i deres lovgivning, at adgangen til at anlægge sag om tilbagelevering som omhandlet i dette direktiv forældes tre år efter den dato, hvor den ansøgende medlemsstats kompetente centrale myndighed får kendskab til, hvor kulturgodet befinder sig, og til besidderens eller indehaverens identitet.

Under alle omstændigheder forældes adgangen til at anlægge sag om tilbagelevering 30 år efter den dato, hvor kulturgodet ulovligt er blevet fjernet fra den ansøgende medlemsstats område.

Når det drejer sig om goder, der er en del af offentlige samlinger som defineret i artikel 2, nr. 8), og goder, der er opført på gejstlige eller andre religiøse institutioners inventarlistes, i medlemsstaterne, hvori de er undergivet særlig beskyttelse i henhold til national lovgivning, forældes adgangen til at anlægge sag om tilbagelevering dog først efter 75 år, undtagen i de medlemsstater, hvor adgangen til at anlægge sag herom ikke kan forældes, eller hvor der ved bilaterale aftaler mellem medlemsstaterne er fastsat en frist, der er længere end 75 år.

- 2) Søgsmålet om tilbagelevering kan ikke antages til påkendelse, hvis fjernelsen af kulturgodet fra den ansøgende medlemsstats område ikke længere er ulovlig på det tidspunkt, hvor sagen anlægges.

Artikel 9

Med forbehold af artikel 8 og 14 påbyder den kompetente domstol, at kulturgodet skal tilbageleveres, hvis det fastslås, at det pågældende gode er et kulturgode i henhold til artikel 2, nr. 1), og at det ulovligt er fjernet fra nationalt område.

Artikel 10

Hvis der påbydes tilbagelevering, tildeler den kompetente domstol i den ansøgte medlemsstat besidderen en efter omstændighederne rimelig erstatning, forudsat at besidderen beviser, at han har udvist den fornødne omhu og agtpågivenhed, da han erhvervede godet.

For at afgøre, om besidderen har udvist den fornødne omhu og agtpågivenhed, tages der hensyn til alle omstændigheder ved erhvervelsen, navnlig dokumentationen for godets proveniens, de tilladelser til fjernelse, der kræves i henhold til lovgivningen i den ansøgende medlemsstat, parternes karakter, den pris, der er betalt, hvorvidt besidderen har konsulteret et tilgængeligt register over stjålne kulturgoder og relevante oplysninger, som han med rimelighed ville have kunnet indhente, og hvorvidt han har taget andre skridt, som en fornuftig person ville have taget i samme situation.

I tilfælde af gave eller arv tilkommer der ikke besidderen en gunstigere retsstilling end den, der tilkom personen, fra hvem han derved erhvervede godet.

Den ansøgende medlemsstat betaler den omhandlede erstatning ved tilbageleveringen af godet.

Artikel 11

Udgifterne i forbindelse med fuldbyrdelsen af retsafgørelsen om tilbagelevering af kulturgodet afholdes af den ansøgende medlemsstat. Det samme gælder for de i artikel 5, nr. 4), omhandlede foranstaltninger.

Artikel 12

Betaling af den i artikel 10 omhandlede rimelige erstatning og af de i artikel 11 omhandlede udgifter berører ikke den ansøgende medlemsstats ret til at kræve disse beløb tilbagebetalt fra de personer, som er ansvarlige for kulturgodets ulovlige fjernelse fra medlemsstatens område.

Artikel 13

Ejendomsretten til kulturgodet efter tilbageleveringen afgøres efter den ansøgende medlemsstats retsregler.

Artikel 14

Dette direktiv finder kun anvendelse på kulturgoder, som er ulovligt fjernet fra en medlemsstats område fra og med den 1. januar 1993.

Artikel 15

1. Den enkelte medlemsstat kan anvende de ordninger, der er fastsat i dette direktiv, på tilbagelevering af andre kulturgoder end dem, der er nævnt i artikel 2, nr. 1).
2. Den enkelte medlemsstat kan anvende den i dette direktiv omhandlede ordning på ansøgninger om tilbagelevering af kulturgoder, som ulovligt er fjernet fra andre medlemsstaters område inden den 1. januar 1993.

Artikel 16

Dette direktiv berører ikke den ret til at anlægge civilretlige eller strafferetlige sager, som den ansøgende medlemsstat og/eller ejeren af et stjålet kulturgode har i overensstemmelse med medlemsstaternes nationale retsregler.

Artikel 17

1. Senest den 18. december 2015 og derefter hvert femte år forelægger medlemsstaterne Kommissionen en rapport om anvendelsen af dette direktiv.
2. Kommissionen forelægger hvert femte år Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg en rapport, hvori dette direktivs anvendelse og effektivitet vurderes. Rapporten ledsages om nødvendigt af passende forslag.

Artikel 18

I bilaget til forordning (EU) nr. 1024/2012 tilføjes følgende punkt:

- »8. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/60/EU af 15. maj 2014 om tilbagelevering af kulturgoder, som ulovligt er fjernet fra en medlemsstats område, og om ændring af forordning (EU) nr. 1024/2012 (*): Artikel 5 og 7.

(*) EUT L 159 af 28.5.2014, s. 1«.

Artikel 19

1. Senest den 18. december 2015 sætter medlemsstaterne de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme artikel 2, nr. 1), artikel 5, stk. 1, nr. 3), artikel 5, stk. 2, artikel 7, stk. 3, artikel 8, stk. 1, artikel 10, stk. 1 og 2, og artikel 17, stk. 1, i dette direktiv.

De meddeler straks Kommissionen teksten til disse love og bestemmelser.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De skal også indeholde oplysning om, at henvisninger i gældende love og administrative bestemmelser til det direktiv, der ophæves ved nærværende direktiv, gælder som henvisninger til nærværende direktiv. De nærmere regler for henvisningen og affattelsen af den nævnte oplysning fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale love og administrative bestemmelser, som de vedtager på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 20

Direktiv 93/7/EØF, som ændret ved de direktiver, der er nævnt i bilag I, del A, ophæves med virkning fra den 19. december 2015, uden at dette berører medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de i bilag I, del B, angivne frister for direktivernes gennemførelse i national ret.

Henvisninger til det ophævede direktiv gælder som henvisninger til nærværende direktiv og læses efter sammenligningstabellen i bilag II.

Artikel 21

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 2, nr. 2)-8), artikel 3 og 4, artikel 5, stk. 1, nr. 1), 2) og 4)-6), artikel 6, artikel 7, stk. 1 og 2, artikel 8, stk. 2, artikel 9, artikel 10, stk. 3 og 4, artikel 11-16 anvendes fra den 19. december 2015.

Artikel 22

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. maj 2014.

På Europa-Parlamentets vegne
M. SCHULZ
Formand

På Rådets vegne
D. KOURKOULAS
Formand

BILAG I

DEL A

**Ophævet direktiv med oversigt over ændringer
(jf. artikel20)**

Rådets direktiv 93/7/EØF	(EFT L 74 af 27.3.1993, s. 74)
Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/100/EF	(EFT L 60 af 1.3.1997, s. 59)
Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/38/EF	(EFT L 187 af 10.7.2001, s. 43)

DEL B

**Oversigt over frister for gennemførelse i national ret
(jf. artikel 20)**

Direktiv	Gennemførelsesfrist
93/7/EØF	15.12.1993 (15.3.1994 for Belgien, Tyskland og Nederlandene)
96/100/EC	1.9.1997
2001/38/EC	31.12.2001

BILAG II

Sammenligningstabel

Direktiv 93/7/EØF	Nærværende direktiv
—	Artikel 1
Artikel 1, nr. 1), første led	Artikel 2, nr. 1)
Artikel 1, nr. 1), andet led, hovedet	—
Artikel 1, nr. 1), andet led, første underled, første punktum	—
Artikel 1, nr. 1), andet led, første underled, andet punktum	Artikel 2, nr. 8)
Artikel 1, nr. 1), andet led, andet underled	—
Artikel 1, nr. 2), første led	Artikel 2, nr. 2), litra a)
Artikel 1, nr. 2), andet led	Artikel 2, nr. 2), litra b)
Artikel 1, nr. 3)-7)	Artikel 2, nr. 3)-7)
Artikel 2	Artikel 3
Artikel 3	Artikel 4
Artikel 4, indledningen	Artikel 5, stk. 1, indledningen
Artikel 4, nr. 1) og 2)	Artikel 5, stk. 1, nr. 1) og 2)
Artikel 4, nr. 3)	Artikel 5, stk. 1, nr. 3)
Artikel 4, nr. 4)-6)	Artikel 5, stk. 1, nr. 4)-6)
—	Artikel 5, stk. 2
Artikel 5, stk. 1	Artikel 6, stk. 1
Artikel 5, stk. 2, første led	Artikel 6, stk. 2, litra a)
Artikel 5, stk. 2, andet led	Artikel 6, stk. 2, litra b)
Artikel 6, stk. 1	Artikel 7, stk. 1
Artikel 6, stk. 2	Artikel 7, stk. 2
—	Artikel 7, stk. 3
Artikel 7, stk. 1 og 2	Artikel 8, stk. 1 og 2
Artikel 8	Artikel 9
Artikel 9, stk. 1	Artikel 10, stk. 1
Artikel 9, stk. 2	—
—	Artikel 10, stk. 2
Artikel 9, stk. 3 og 4	Artikel 10, stk. 3 og 4
Artikel 10-15	Artikel 11-16
Artikel 16, stk. 1 og 2	Artikel 17, stk. 1 og 2
Artikel 16, stk. 3	—
Artikel 16, stk. 4	—
Artikel 17	—
—	Artikel 18
Artikel 18	Artikel 19
—	Artikel 20
—	Artikel 21

Direktiv 93/7/EØF	Nærværende direktiv
Artikel 19	Artikel 22
Bilag	—
—	Bilag I
—	Bilag II